

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

**Ivsti Baronii Veteracastrensis SS. Th. Et I. V. D.
III[ustrissi]mo Arch[iepisco]po Moguntino à Consilijs.
Epistolarvm Sacrarvm Ad Pontificem Max. Et Amplissimos
Cardinales &c. Libri VI**

Baronius, Justus

Mogvntiae, 1605

Epistola I. III[ustrissi]mo Et Rev[erendissi]mo D. Cæsari Baronio Sorano S.
R. E. Cardinali Ivstvs Baronivs Veteracastrensis S. P. D.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-70614](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-70614)

IVSTI BARONII

VETERACASTRENSIS

EPISTOLARVM SA-

CRARVM

LIBER VI.

EPISTOLA I.

ILL^{mo} ET REV^{mo} D. CÆSARIBARONIO Sorano S.R.E. Cardinali

IVSTVS BARONIVS VETERACASTRENSIS S.P.D.

Go omni officio ac potius pietate erga te cæteris satisfacio omnibus, mihi ipsi nunquam satisfacio. Tanta enim magnitudo est tuorum erga me me-

*a Famil.
Epist. I. ad
P. Lentul.*

ritorum (pergo cum ^a Cicerone Vestrate te alloqui, CARDINALIS AMPL^{mc}) vt quoniam tu nisi perfecta re omni, id est omnibus pristini erroris mei lineamentis erasis, meq; ipso auspiciatoris tibi cognominis fœdere associato, de me non conquiesti: ego quia non parem tibi gratiam referre possum, vitam mihi esse acerbam putem. Quamobrem

tem mihi sacer erit perpetuo Calendarum ^{b Ann.}
 ille Septembrium dies, cum mane mecum ^{M. DCII.}
 & cum fratre in *Lateranum* profectus, Pon-
 tifice Maximo (quæ singularis eius erga
 nos humanitas fuit) è *Quirinali* eodem ad-
 ventante, primumq; solenniter factis ad a-
 nimi etiam nostri alimoniam operante, po-
 stea neglecta dudum hæreticis initiationi-
 bus *Sanctissimi* ^c *Chrysmatis signacula* fron-
 tibus nostris imprimente, tu quæ Sacra-
 menti istius solennitas est, mihi patrini lo-
 co adstare, mecumq; spirituales illam co-
 gnatione inire, quæ verò tua longè maxima
 bonitas, hoc mysticæ cognationis Vinculū,
 immortali cognominis tui artha obsignare
 dignatus es. Quam ego tuam longè Illu-
 strissimi Principis erga me imum terræ fili-
 um longè prolixissimam humanitatem, q-
 bus verbis efferam, quibus laudibus prædi-
 cem, penes balbutiem meam non reperio.
 Equidem æmulatus videris patrem ^d *Euan-* ^{d Luc. 15.}
 gelicum, qui vt filium lacerum pannosum- ^{22.}
 que ad se postliminio redeuntem, quam
 primum eiectis centonib⁹ *noua stola indui,*
& annulo nouo ornari, & calceamentis nouis
muniri iussit: ita tu pertæsus in me familia-
que Sanctæ Ecclesiæ profelytis turpissimi
Caluiniani nominis Exuuias, constitutis iam
 ex voto reliquis, non satis nos nouo ornari
 cognomine habuisti, sed quo in omnibus

c S. Leo
 serm 4 de
 Natuit.
 Dni. cap. 4

*e Iuvenal.
Satyr. 2.*

mentura amoris tui largiter redundaret, tuo etiam proprio ornasti, tuo proprio be-
asti, tuo proprio collocupletasti: infelice il-
lo CALVINO longe ^e *ultra Sauromatas &*
glacialem Oceanum relegato. Quam rem
etsi molestè quidam, vt audio, quidam et-
iam inuidè & acerbè ferunt, mea tamè plu-
ris ratio facti, quam hominum malignitas
interesse debet.

*fl. i. C. de
mutat. no-
minis & S.
Si quis in
nomine. In
statut. de
Legat.
g Vip. l. 4.
C. de Legat.
h l. i. C. de
mutat. no-
min. Adde
Boss. cap.
40. de mu-
tat. nom.
Pet. Gregor.
lib. 36. syn-
exp. 4.
i L. 107. &
146 &
209 & 211.
ff. de Reg.
Iur.
l. falsis o-
minis 13 ff.
ad l. Cor-*

Primum enim quis vel leuiter juris pru-
dens istud non habet perspectissimum, ^f no-
mina ad recognoscendum singulos impo-
sita, & ^e *mutabilia* esse, & liberrimæ inter
homines liberos Electionis? Statuentibus
sic duobus famosissimis Diocletiano &
Maximiano Impp. *Sicut* ^h inquit, *ini-*
nitio nominis, cognominis, prænominis, reco-
gnoscendi singulos impositio libera est priuatis:
Ita eorum mutatio innocentibus periculosa
non est. Mutare itaq; nomen, vel prænomen, si-
ue cognomen, sine aliqua fraude licito Iure, si
liber es, secundum ea quæ sæpe statuta sunt, mi-
nime prohiberis, nullo ex hoc præiudicio futu-
ro. SI LIBER ES, inquit. Nam Seruorum
alia ratio, qui vt in ⁱ Iure pessimo loco sunt,
ita nomen non in sua, sed in Dominorum
potestate constitutum habent: cuius rei
mox indicia aliquot apparebunt. Deinde
FRAVDEM quoque abesse volunt. ^k Dolo e-
nim malo seipsum adoptans, aut nouum si-
bino-

binomen imponens, pœnam legis Corneliae nel Paul.
 incutrit quemadmodum ¹ *Serius ille quasi* lib. 5. sent.
Fabia filius esset, ex Ceioni Commodi filia Pa- tit. 25. ad l.
latina domo vindicata, iubente Pertinace fla- Corn. 5. si
gellis casus, Domino redditus est: Et^m Hero- quis sibi.
philus Equarius medicus C. Marius septies Capitolin.
consulem, auum sibi vindicans, decreto Cæsa- in Val. Max.
ris extra Italiam relegatus est: deniq; ⁿ alius lib. 9. cap.
quidam clarissima Octavia Augusti sororis v- 16.
tiro se genitum fingens, Imperio Augusti remo- in Val. Max.
publica triremis affixus est. At liberorum ibid.
 hominum bona fide vel sibi, vel seruis suis,
 aut libertis, aut filiis adoptiuis, aut hæredi-
 bus, aut ciuibus à se factis nomen immu-
 tantium, tam cōferta sunt Romanæ Histo-
 riæ exempla, vt quibus seligendis potissi-
 mum inhæream, ægrè mecum constituam.
Aulus^o Vitellius (prima siquidem recensio
 Imperatorum esto) Germanici cognomen
 sibi delatum, cupidè recepit. Augusti distu-
 lit, Cæsar in perpetuum recusauit. *Seuerus*
Afer, vt Populo Romano placeret, cogno-
 men Pertinacis accepit. ^p *Julianus* vt militi-
 b^o voluptuosis satisfaceret, Commodi no-
 mine vsus est. ^q Tandem & *Commodus* loco
 sui nominis, & pro Marci filio, Herculem
 Iouis filium se nominari voluit, depositoq;
 cultu Romanorum Principū pellem Leo-
 nis substituit, ac clauam manu gestauit, de-
 mumq; se mille gladiatorum victorem ap-
 pellari

o Sueton. in
Vitell. cap.
9.

p Herodias.
lib. 2.
q Herodias.
lib. 1.

pellari iussit. Quam rem quoque Aufonius
in Tetrastichis tetigit.

COMMODOVS insequitur pugnis maculosus
arena,

*Threcedico Princeps bella movens gladio.
Eliso tandem persolvens gutture poenas
Criminibus, fassus matris adulterium.*

Carol. Si-
gam. lib. de
nomm. Rō.
Polit. in
Mis. cap.
31
Quintil.
lib. 1. cap. 7.
& Cic. 16.
Fam. 1. as-
sem. Euseb.
in Ch. 0. 3.
Olym. 193.
& Plin. lib.
31. cap. 6.
E. 15.
& Gell. 17.
cap. 6. l.
y lib. 4. ad.
Attic E-
pist. 14.
& lib. 40.
46, E. 55.
Adde Ma-
nut. comm.
in lib. 1. E-
pist. Cic. ad
Marc. Brut.
8. Epist.

De servis servitutem adhuc servienti-
bus^r memoriæ proditum est, prænomen
Domini gestare solitos; quod & *Lucipores*,
Marcipores, *Publipores*, *Quinctipores*: id est,
Lucii, Marci, Publii, & ^s Quincti pueri te-
statum faciunt. De Libertis appellationem
Patroni imitâtibus, exemplo sunt ^r *M. Tul-*
lius Tiro, & ⁿ *M. T. Laurea*, Ciceronis Li-
berti duo, nec nõ^r *Liui^o Andronicus* Poëta,
quem à Marco Liuiio Salinatore, cuius filios
erudierat, libertate donatum Eusebius in
Chronicis author est: denique vt multos
præteream, *Eutychedes* Attici servus; de quo
sic^y Cicero: *De Eutychede gratum est, qui
vetere prænomine, nouo nomine T. erit Cecili-*
us, vt est ex me E. te iunctus Dionysius Marcus
Pomponius. Iã adoptiuos^z Dion author est,
Omnia illorum nomina ferre consueuisse,
quorum in familiam transfissent, gentilitio
nomine suo retento quidem, sed aliqua ta-
men ex parte commutato, & plerunque in
ANVS terminato: vt in exemplis *P. Cornelii*
Scipionis Emiliani, & *L. Manlii Acidini*
Fulvi-

Fulviani, & P. Licinii Crassi, & Q. Cæciliū Q.
 F. Pomponiani Attici, & M. Terentii M. F. Li-
 cini Varronis Luculli, aliorumq; plurimum
 manifestum est. De Civitate donatis eundē
 morem prodit antiquitas. Sic enim ^a Cice-
 ro: Cum Demetrio Mega mihi vetustum ho-
 spitium est, familiaritas autem tanta, quanta
 cum Siculo nullo. Ei Dolabella rogatum meo ci-
 vilitatem à Cesare impetrauit, qua in re ego in-
 terfui. Itaq; nunc P. Cornelius vocatur. Item
^b Cæsar. Commodissimum v sum est, M. Va-
 lerium Procillum C. Valerū Caburi filium, cu-
 ius pater à C. Valerio Flaceo civitate donatus
 erat, mittere. Prostreud & hæredibus testa-
 mento sæpe noua nomina imposita ^c leges
 multę docent, multa q; exempla. Liuiam enim
 cum Dolabellam ex parte hæredem insti-
 tuisset, nomen mutare iussit. Qua de re sic ^d
 Cicero ad suum Atticum. Dolabellam video
 Liuiæ Testamento cum duobus cohæredibus
 esse in triente, sed iuberi mutare nomen. Est
 φιλικὸν σκέμμα, rectum ne sit nobili adole-
 scienti mutare nom. n mulieris testamento: sed
 id φιλοσφώτερον διευκρινήσομεν cum scie-
 mus, quantum quasi sit in trientis triente. Sic
^e Basilus quiq; M. Satrium sororis filium
 cum fecisset hæredem, nomen suum ferre
 voluit: nec non Octavius Tiberium ex par-
 te dimidia & sextante, & Liuiam ex parte
 tertia

^a Cōm in
 lib. 2. Cic.
 ad Q. Fratr.
 Epist. 1.
 in lib. 3. Cic.
 Epist. 36.

^b lib. 1. de
 bello Gallie.

^c sed esse
 est facta
 si sub no-
 mine ff. ad
 Trebel.
 d. lib. 7. ad
 Attic. E-
 pist. 8.

^e Cic. 3. of
 sic.

tertia hæredes instituens, eandem illis ferendi nominis sui conditionem imposuit.

f Lib 15. Metam. Quod ^f Ovidius fata Augusti canens hisce versibus prædicat.

*adde Bris-
Jon lib. 7. de
Formul.*

————— *Inq₃ futuri*

*Temporis æterni venturorumq₃ nepotum
Prospiciens, prolem sancta de coninge natam,
Terre simul nomenq₃ suum curasq₃ iubebit.*

Atque hæc ex usu priscae illius laudatissimæque Romanorum Reipub. instituto nostro sufficere poterant. Sed & ipsa historia sacra, receptusque Christiano-

g Gen. 11. 6.

26. 27. 29.

Gen. 12. 6. 1.

4. 6. 7.

h Rom. 4. 6.

11. 12. 16. 17.

Gen. 17. 5.

Luc. 19. 9. 9.

i Gen. 11. 31.

Gen. 12. 7.

2. 5. 13. 18.

Ios. 24. 2.

k Gen. 17. 5.

l Gen. 11. 6.

29. 30. 31.

m Gen.

17. 15.

n Gen.

41. Gen. 45.

o Daniel 1.

17.

rum mos, maiora nobis aptioraque exemplorum præsidia subministrant. Ipso enim sacrorum Codicum in limine quid? Nonne ^g Abram^h fidelium paterⁱ abiecto idolorum cultu, susceptaque Veri Dei religione^k Abraham vocatus est? Et^l Sara^m vxor eius^m Sara? Etⁿ Ioseph, Sapnathopaneas? &^o Daniel, Bal-hafar? & Ananias, Sadrach? & Misael, Misach? & Azarias, Abdenego? Et^p Simon Apostolorum Princeps, Petrus? &^q Iohannes Iacobusq₃ fratres, Boanerges? &^r Saulus, Paulus? & fideles denique omnes^s discipulorum nomen Antiochiæ, nonne cum voce Christianorum permutarunt? Quam rem sic pulchrè suis rationibus illustratam exposuit^t S. Athanasius Omnes inquit qui credebant in Domino nostro Iesu Christo, non Christiani, sed discipuli

tan-

tantum modo vocabantur. Et quia multi no-
 norum dogmatum auctores extiterunt, doctri-
 na obuiantes Apostolica, omnes sectatores su-
 os, discipulos nominabant, nec vlla erat nomi-
 nis discretio inter veros falsosq; discipulos siue
 Christi, siue Dosithei, siue Iuda cuiusdam siue
 Iohannis sectatores, qui se quasi Eccl. sie fate-
 bantur. quin potius vno discipulorum nomine
 ferebantur. Tunc Apostoli conuenientes An-
 tiochia, sicut horum (Luca^m narrante) Acta
 testantur, omnes discipulos vno nomine, id est
 Christianos appellant, discernentes à commu-
 ni discipulorum vocabulo, & ut diuini per
 Isaiam Oraculi sermo completeretur, quo ait:
 seruientibus mihi vocabitur nomen nouū.
 Hanc ergo ab Apostolis traditam de nouis v-
 tendis nominibus formam Ecclesia tenens con-
 tra diuersos hereticos (ut sana fidei ratio po-
 stulat) diuersas edidit nominum nouitates.
 Quæ postrema S. Athanasij verba, quasi
 publicam & receptam hanc mutandorum
 in Ecclesia nominum consuetudinem fuis-
 se docent: quod & ^x Eusebius testatur, cum
 scribit. Christianos olim pronominibus Idolo-
 rum, quæ ipsis fuerant à parentibus imposita,
 noua sibi nomina alicuius propheta, Elia, Iere-
 mia, Isaiæ, Samuelis, Danielis, &c. adsciuisse.
 Idque plerunque Sacramentis (vti verifi-
 mile est) interuenientibus Sic enim in ba-
 ptismo ^y Adrias & Paulina à B. Stephano
 Epi-

p Matth. 10.
2. & 10. 8.
q Marc. 3.
17.

r Act. 13. &

p. 13. 16. Ori-
gen. pref.

Com. in. E-
pist. Rom.

s. Act. 11. 26.

& 26. 28.

t Athanas.
in disput.

cont. Ariū
u. Act. 11.

26. & 26.

28.

x Euseb.
lib. 8. cap.
20. 21.

y Barom.
Tom. 2. Am-
nak. 259.
g. 11.

Episcopo noua nomina Neonis & Mariæ
 acceperunt. Sic in Chrismatis Sacramento
 (ne ego primus id tentasse videar)² *Hermeni-*
nigildus, *Hermenigildi* Regis filius, ex hæ-
 retico Catholicus factus, Iohannes vocatus
 est. Et^a *Voicechus*, vel vt alij legunt, *Wen-*
tius in Baptismo dictus, Pragensis Episco-
 pus à S. Adelberto primo Archiepiscopo
 Magdeburgensi, sacro Chrismate inunct^o,
 Adelberti nomen traxit. Denique *Carolus*
IV. Imp. primum *Wenceslaus* dictus, idem
 Imperatorium nomen *Parisijs* cum Sacro
 Balsamo recepit. Quæ tanta tantorū Prin-
 cipum exempla (Pontificum enim Roman-
 norum, multorumque religiosorum rece-
 ptissimum in hoc genere zelum in præsens
 omitto) hoc vno à me distant, quod illi
 propria etiam nomina, firmiter scilicet im-
 pacta, ego solum cognomentum, idque o-
 diosissimum ac turpissimi hæresiarchæ so-
 no maculosissimum refingendum atque ab-
 olendum putavi. Quod potissimum defen-
 sionis meæ caput nunc sequitur, vt paucis
 etiam pro instituti breuitate perstringam.
 Scribunt^b probati authores, tanta cura
 veteres nominum *δυσφημίαν* vitasse, vt ne
Epidamni quidem aut *Maleuenti* nomina
 ferrent, quin ea tandem in *Dirrachij* & *Be-*
neuenti appellationes commutarent: o-
 minis scilicet causa, vt à^c veteribus tradi-
 tum

2. *Greg. Tu-*
rom. lib. 5.
cap. 8. 3.
a Baron.
Tom. 10.
Ann An.
980. § 1.
Adde no-
tis ad SS.
Martyr. A-
bundii, A-
bundantii
Eccl. Passio-
nes Roma
excus. An.
84. f. 133.

b *Suet. in*
Augusto
cap 92. Ad-
de Briffon.
lib. 1. de for-
mul.

c *Plin. lib. 3.*

tum est, ne eo locorum profecturis ipso nomine triste quid portendi videretur. Scribit etiam^d Plinius, Publicis lustris nomina victimas ducentium prospera electa fuisse. Et in publicorum vectigalium locatione *Lacum Lucrinum* propter Lucri sonum nomini inhaerentem primum locatum fuisse, Festus tradit his verbis: *Lacus Lucrinus in Vectigalibus publicis primus locatur fruendus, Ominis boni gratia, ut in delectu Censue primi nominantur Valerius, Saluius Statorius.* Qualibus nominib⁹ dubio pcul fuerunt milites, quos^e Tacitus in Capitolij dedicatione adhibitos fuisse scribit. *Ingressi inquit, milites, quibus fausta nomina, felicibus ramis.* Sed maiori adhuc cura haereticorum nominum *δυσφημίας* Christianos in Ecclesia euitare consueuisse, argumento est, quod ea ex *Diptychis* etiam deleterent, nec memoria quidem viuere paterentur, qui vnanimis in Ecclesia Dei viuere nolissent. Quare^f *Anastasium Papatam* audiamus, de nomine Acacij abolendo ad Anastasium Orientis Imp. sic scribentem. *Legatione fungimur pro Christo: ne eos propter offensionem vel scandalum patiamini publicè nominari, quorum merita vel aelus illum Iudicem latere non possunt, in cuius iam sunt iudicio constituti.* Et infra. *Precaur Clementiam vestram, ut specialiter no-*

cap. 11 § 23.

Pop. Mela.

lib. 11. cap.

1. Plaut.

Menach.

Act. 1. scen.

1. Dion. lib.

41.

a Plin lib.

28. cap. 2.

e Tacit. lib.

20.

f Epist. de nomine Acac. abolend.

Bb men

inen taceatur Acacij, & quod multis ex causis
 scandalum vel offendiculum Ecclesie concita-
 uit, speciali appellatione taceatur, cum sicut
 diximus, in generalitate sacerdotum uniuscu-
 iusque meritum illum iudicem latere non pos-
 sit, qui nouit quid cuique tribuendum sit pro
 aestimata dispensatione meritorum, cui soli co-
 gitationes quoque manifeste sunt. Digna
 Summo Pontifice vox, & planè ad amissim
 illam Apostoli: ^g Ab omni specie mala ab-
 stinere vos: & iterum ^h Fornicatio & omnis
 immunditia, aut auaritia nec nominetur in
 uobis, sicut decet sanctos. O quanta mali spe-
 cies, Hæresiarcharum laruas in fidelium
 cœtu circumferre! quanta ⁱ fornicatio, re-
 ligiosæ mentis nisum ab vnica CHRISTI
 sponsa Ecclesia ad fœdissima allophylo-
 rum prostibula conuertere! Quorum
 mentionem vt in ^k Acacij, ^l Macedonij,
^m Euphemij, ⁿ Flauita, Anastasu Imperato-
^o Zenonis, ^p aliorumque cœlestis pud-
 citiæ contemeratorum nominibus da-
 mnatis abolere antiquitas voluit: Ita quis
 neget hodie pari Iure impurissimorum
 fornicatorum, Lutheri, Caluini, Zuinglij,
 Bezae, Seruerti, Gentilis, Melancthonis, &c.
 Cognomenta tanquam putrida sterquili-
 nia, non è sacris tantum tabulis, ab vsu &
 foribus Ecclesie, sed è labijs etiam ac ser-
 mone hominum eliminanda? Quis enim
 exo-

^g 1. The. 5.
^{22.}

^h Ephes. 5. 3.

ⁱ Deut. 31. 16

^{Esai.} 1. 21.

^{Jerem.} 3. 6. 1.

^{23.}

^{Hseron.} E-

^{psst.} ad Ruf.

^k Baron. To.

^{6.} Ann. an.

⁴⁹⁷ § 3.

^l Ibid. An.

⁹¹⁵ § 50.

^m Ibid.

ⁿ Ibid. An.

⁴⁸⁹ § 3.

^o Ibid. An.

⁵¹⁸ § 25.

^p Ibid.

ex omni antiquitate hæreticus sceleratio-
ra hisce beluis aut fecit, aut facere potuit?

Insupererunt ⁹ *aduersus testamenta Dei:* *tabulas fœderis consciderunt: fidei puri-*
tatem coinquinarunt, vnitatis vestem diru-
perunt, religionis medullam in pulueres

accineres conuerterunt: Calvinus inpri-

mis, qui tanquam Colophon impietatis,

horrendo Prædestinationis commento

omnibus diuinæ bonitatis, veritatis, mise-

ricordiæ, iustitiæ insignibus erasis, Busiri-

dem quendam aut Phalaridem, aut his et-

iam crudeliorem Satanam pro Deo nobis

substituit. Et tu tamen postulare audes

hæretice, huius ego sacrum vt nomen in

Ecclesia pro monili geram, cuiusque o-

mnem memoriam sempiterna obliuione

damnaui, illi sempiternum memoriæ asy-

lum incapite meo constitutam? Longè a-

liter ⁹ *Psaltes. Deleantur inquit, de libro vi-*

uentium, & cum IUSTIS non scribantur. A-

liter pia olim Ecclesia, impio Anastasio in

loco sancto sepulto: Tollantur inquit, ossa

Manicheorum. Aliter denique omnes

hodie Christiani Catholici, qui ad Caluini

nomen non secus ac tristissimi cacodæmo-

nis, aut perfidissimi Ischariotis mentio-

nem naueant, expuunt & effertuescunt.

Horum ne igitur ego stomachum perpe-

tuo fomento alerem? hunc tam capitalem

*9 Psal. 54.
22. & ibid.
August.*

*Calu. li. 2.
Instit. cap.
21. & 22.*

*9 Psal. 68.
29.*

*Baron. Te.
6. Ann. an.
518 S. 25.*

Dei bonorumque omniumque hostem
quotidiana nominis repetitione venerarer?

Abfit: nihil irreligiosius. Quin quemad-
 modum ^v *Agnus ille in monte Zion, filius*
 hominis, amictus podere, & procinctus ad ma-
 millas Zona aurea, vincentibus promittit
 manna absconditum & calculum candidum,
 & in calculo nomen novum scriptum, quod
 nemo scit, nisi qui accipit, ut scilicet qui sta-
 tus conversionem consecuti sunt, cognomine
 quoque mutato fulgeant, ut verbis ^x Imper-
 atoribus nostri utar: Ita ego Catholicæ ma-
 tri reconciliatus, atque omni hæretica lue
 expurgatus, quo ne minima quidem pristi-
 ni erroris vestigia superessent, grato liben-
 tique animo nouo me cognomine imbui
 passus sum: sine vlla vel Dei vel parentum
 meorum ignominia: quos ut etiamnum
 transplantatus libenter agnosco, omnique
 diuini & humani Iuris veneratione totus
 prosequor: ita errorem eorum constan-
 ter damno, mentemque illis à Deo fa-
 niozem omnibus animi votis precor & o-
 pto.

Habes *Cardinalis Illustrissime*, quæ mihi
 hoc tempore de nominis à te mihi facta
 consonantia (sic Anastasius Papa ad Ana-
 stasium Orientis Imper. indigitar) scribe-
 re libuit & licuit. Vnum forte id restat, ut
 quia te ipso ^v authore, Antiochia ^z teste,
 quæ

*u Apoc. 1. 13
 & 2. 17.*

*u In ff. de
 rat. & me-
 thod. Iuris
 Docend. ad
 Antecess.*

*u Baron. To.
 7. 122. 22.
 528. §. 27.
 2. E. agr.
 lib. 4. ca. 6.*

quæ nouo nomine *Theopolis* dicta, Nestorianis blasphemijs inquinata, Cosrois Persæ præda effecta est, parum interest, nouum nomen sine nouis moribus induere: Tibi tantî mihi beneficij authori, non solum omnes debitissimas grates, verum etiam (quod facio) omnia illa iura Iurem, quibus me tanto *ὀμωυυμίασ* vinculo tibi reddidisti obstrictum. Inter quæ illud facilè princeps & palmarium, vt auspiciatissimum **BARONIANVM** cognomen, virtutibus dignitatibusque tuis tantoperè nobilitatum, omni fide, pietate, constantia, doctrina, industria, aliorumque Catholicorum ornamentorum decore, quantum possum, excolam & quod vnicè cupio, viuus mortuusque cohonestem. Vale, *Mæcenas Ampliss.* meque semel in clientum, atque adeò etiam familiæ tuæ numerum cooptatum, quæso nunquam isto albo excidi patere: quin indies firmitus insculpe, fortius tuere, atque acrius hortare, quo maiores luculentioresque honori tuo semper è studijs meis fructus enascantur. *Moguntia. Idibus Februar.*

M.DCV.

Bb 3

EPI-